

המחתרת של דוקטור נור

סוכחי סיים שם את לימודיו התיכוניים, נסע לבירות. שם גייס אותו אנשי המודיעין הסורי. הוא עבר קורס חבלה במחנה אל-פתח ליד העיר חמת. יחד עם עוד ששה חבלנים, עבר את הירדן ב-15 לספטמבר. הוא היה הפלסטינאי היחיד בקבוצה. יתר השישה היו מארצות אחרות. "דוקטור נור" היה ראש הקבוצה המחתרתית. הוא גם היה איש הקשר בין החבלנים בארץ לבין מטה אל-פתח בסוריה. מדי שבוע היה חוצה את הירדן לעמאן, ומשם ממשיך לדמשק, כדי לדחף ולבקש הנחיות, כסף ונשק.

★ ★ ★

בסיס לגיחות

בשבוע האחרון בספטמבר הופיע "הדוקטור" בבית ברנאזי. איש לא הכיר שם. אבל הוא כבר ידע את קורות המשפחה. הוא הודיע, שמוזמן זמן עקב אחרי האחות,

למחתרת המיבצע חזרה פטמה לבית-החולים בקלקיליה.

פטמה סיפרה לחוקריה: "אחת לחודש אני באה הביתה. בליל ה-27 לספטמבר באתי הביתה לביקור של יום אחד. אז ראיתי לראשונה את דוקטור נור. הוא דחקא מצא חן בעיני, כי היה גבר נאה, לבוש אירופית. כשיכרנו אמר לי שבא להתארס עם אחותי.

"בפעם השניה ראיתי אותו בליל קולנוע ציון. גם איחסאן ואמא היו בבית. דוקטור נור ניגש אלי ואמר לי שהוא שמע שאני לא אוהבת יהודים. הסברתי לו שזה נכון. כשהוא שאל אותי למה אמרתי לו: מפני שראיתי את היהודים הורגים ערבים גם ב-48, וגם את כל הפעולות שלהם בקלקיליה. "דוקטור נור שאל אותי אם אני רוצה להרוג יהודים. אמרתי לו שכן. הוא ידע שאותו ערב הולכות איחסאן ואני לראות סרט בקולנוע ציון. הוא הציע, שחבר שלו

הוא נסעה אליו לחו"ל, ושארה עמו מספר חודשים לאחר החתונה, וכאשר נכנסה להריון חזרה לירושלים ללדת את בנה. אבל הנסיעה היתה לשוא: חחה הפילה את ולדה בירושלים. מאז חלפו שלוש שנים; ובעלה כבר הספיק לבקר אצלה מספר פעמים, אך הקשר נותק מאז גמר המלחמה. מאז שובה חזרה למקצועה, עבדה לאח רונה כאחות בבית-החולים של הנזירות ב"עזרייה, במבואותיה המזרחיים של ירושלים.

האחות השלישית, פטמה, היא בת 25. היא סיימה את בית-הספר היסודי הסהר האדום בעיר העתיקה, עבדה לאחר מכן כאחות בסהר האדום — שהוא המהדורה הערבית של מגן דוד אדום. לפני שמונה שנים עברה לעבוד כאחות בבית-החולים של סיכנות הסעד בקלקיליה. החוקרים ציינו אותה כחברה-מגורים שלה, ליד בית החולים שם.

הרביעית היא איחסאן בת ה-22. גם היא למדה בבית-הספר הקופטי — למרות שמשפחתה מוסלמית — ובחמש השנים האחרונות עבדה כאחות באל-אסכאף אל-אסלאם (המרפאה המוסלמית), לשם היא נכנסה כחניכה. היה לה ארוס, אך היא נפרדה ממנו אחרי המלחמה.

★ ★ ★

"פצצה בתוך התיק"

המשטרה חיפשה, אם כן, את "נער" ורת הפצצה" השניה. שכן אינצאם כבר הודתה בחלקה. אולם משנסגרה הרשת,

חיכתה למשטרה הפתעה. הסתבר כי אינצאם לא השתתפה כלל במיבצע ציון. היא רק ידעה על עריכתו, וביקשה לקחת את האשמה על עצמה.

היא עשתה זאת כדי לחפות על אחותה. היא קיוותה לטשטש את עקבות אחותה, ולהטעות את השוטרים — עד שלאחיות תהיה אפשרות להתחמק.

אישה אל-פתח
מובל למעצר, כשכפות-ידיה נתונות באזיקים, ובלשים שומרים עליו.

(המשך מעמוד 9)
חחה הגדולה (28) נישאה לפני שלוש שנים למכר של אביה, אף הוא כושי מהו"ל.

הקצינים שניצחו

שאול רוזולין דניאל ברעלי שאמון מרקוביץ

ברוך מאיר שאול מרכוס נחום בשמי

יעקב ארוסי דויד חן אברהם תורג'מן

נעצרה בקלקיליה. שם היא עבדה כאחות. היא הסכימה ברצון ל"הסמין" את הפצצה בקולנוע, וכאשר נעצרה הודתה בגאווה שעשתה זאת מתוך מניעים פטריוטיים.

פטמה - נערת הפצצה

ובה עתה לבקש את ידה, כארוסה. האם הסכימה, וגם הבת נענתה. מטרתה העיקרית של נור היתה פשוטה: למצוא מחסה לגימטי בעיר, ולהיות קשור עם אחת מבנות העיר. בית הכושיות היה צריך לשמש לו בסיס לגיחותיו. הוא בחר דחקא בה, מפני שידע כי היתה ארוסה קודם לכן ורוצה להתחתן. הוא גם ידע שאחותה פטמה הצטיינה בלאומנית פעילה, השונאת יהודים.

★ ★ ★

גיהויים בעתיד הקרוב

ברגע ש"הדוקטור" פתח את פיו והתחיל לדבר, היה ברור לחוקרים ש"הנחיות" את ידם על דבר עצום, הדורש כוחות רבים ופעולה מהירה על כמה חזיתות בבת אחת.

מטה מחוז ירושלים הפך למטה קרבי. אנשי ש"ב דהרו לכל הכיתות, במכוניות פרטיות. חוליות חמושות של מישמר הגבול יצאו למארבים ולמיבצות. קציני ושוטרי המחלקה לתפקידים מיוחדים, כמה מהם מחוז

יתלחה אלינו לקולנוע, כדי שיהיה שם שמח. "הוא אירגן את הפגישה עם הצעיר, והוא שנתן לנו את הפצצה לתוך התיק."

★ ★ ★

בז שבוע בדמשק

עכשיו כבר ידעה המשטרה מיהו האורח העצבני, שנלכד בבית ברנאזי. חקירת הפצצה הסתיימה — נפתחה חקירת "דוקטור נור".

גם כאן שיחק המזל לחוקרים. הסתבר, כי הצעיר בהיריה-שיער הוא ראש המחתרת בירושלים.

סוכחי נור אינו דוקטור אמיתי. הוא רק למד שלוש שנים רפואה באוניברסיטת ביי-רות — אבל זה הספיק להדביק לו את הכינוי "דוקטור".

הוא בן 24, יליד העיר מיגדל, שהיא כיום אשקלון. במלחמת העצמאות ברח יחד עם הוריו. אחד מאחיו ברח עם הצבא המצרי למצרים, אך יתר בני המשפחה הגיעו לעמאן.

